

vyhrazeného a nedají souhlas k tomu, aby spor byl projednán před předsedou senátu (samosoudcem z povolání). Tím je sotva v život uvedený pracovní soud vlastně ochromen hned od počátku. A důsledky? Místo urychleného řízení a zlepšení bude pracovní soud hned od počátku zatížen »nedodělky«. Dále strany mají vítanou možnost spor protáhnouti a rozhodnutí oddáliti prostě tím, že nedá souhlas ta či ona strana (zpravidla žalovaný) k projednání sporu samosoudcem. A konečně: podkopává se dokonale autorita senátů pracovních soudů, stranám se názorně dokazuje, že co by vlastně měl rozhodovati senát složený z přísedících laiků, stačí předseda jeho čili samosoudce (z povolání) sám také rozhodnouti.

Zbývá tedy už jen odpověď na otázku, komu prospívají tyto koncese, učiněné vlastně jen vlivům politickým, když od počátku veden je každý, kdo s pracovním soudem má nyní co činiti, k přesvědčení, že aparát budoucích senátů je zatím jen překážkou v činnosti pracovních soudů. Budoucnost nadto asi také potvrdí zkušenosti, známé již na př. z bývalých odvolacích senátů živnostenského soudu, kde příliš často líčení nemohlo začíti dříve, dokud — po telefonickém alarmování přísedících laiků, pokud telefon měli — nebyl takový pan přísedící chtě nechtě přinucen k líčení a k soudu se dostaviti.

Špatná orientace u pražského knihovního soudu. Pozemkové knihy Velké Prahy, soustředěné u krajského soudu civilního už po několik let, jsou umístěny v několika (samozřejmě že tmavých a snad vůbec nevětraných) místnostech. Budiž aspoň nyní to s povděkem konstatováno, že je zatím postaráno o několik věšáků na svrchní šat — mimochodem řečeno, neboť nechceme jen kritizovat nedostatky. Nemluvě tedy o nevhodném umístění knih pozemkových, jež nyní nelze zlepšiti, bylo by možno odstraniti jeden citelný nedostatek ihned: zlepšiti, resp. vůbec zavésti přehlednou orientaci, kde které katastrální území má své vložky, a dále, kde v tom či onom oddělení jsou vložky toho kterého katastr. území zařaděny. Pozemkové knihy jsou dnes rozděleny totiž někde podle oblastí bývalých okresních soudů (na př. »smíchovské«, »karlínské«, »nuselské«, »vršovické«), jinde zase jsou prostě »Král. Vinohrady«, »Žižkov« s přilehlými obcemi. I když typický návštěvník, advokát či notář, resp. jejich koncipienti, těchto ponurých místností ví, v které místnosti jsou vložky té které obce uloženy, musí hledati v regálech, kde vložky jím hledané obce právě začínají, a to dá dosti hledání, třebaš pomáhají v této zmatené orientaci úředníci knihovní — kolik však takových dotazů musí při své práci za den vyřídit! Stačilo by tedy vyvěsiti prostý náčrtek umístění vložek po jednotlivých regálech v každé jednotlivé místnosti a krom toho v regálech samých upevniti kolmo na průčelí regálu zřetelnou tabulku s názvem katastrálního území, a to vždy u svazku, v němž vložky toho kterého území počínají. Tím by se

pomohlo aspoň nejnaléhavějšímu nedostatku v dnešní »orientaci« v knihovním oddělení, nemluvě o tom, že katastrální území nejsou vůbec seřazena podle dnešních obvodů pražských soudů okresních (podle světových stran), nýbrž navázáno tu bylo vlastně na jakousi »staropražskou« tradici tím, že knihy ze zrušených okresních soudů (karlínského, smíchovského, nuselského atd.) byly jen sneseny ke krajskému soudu civilnímu a tam připojeny ke knihám vnitřní Prahy; knihovní soud však není vůbec organicky rozdělen nebo přizpůsoben dnešním změnám v příslušnosti nových okresních soudů, stále se tam hledá podle toho, kde to bylo málem už před desíti lety. Zůstane-li knihovní soud takto důsledně konservativní, nutno už dnes litovati generace příští, které sotva už budou vědět, která obec kdysi patřila do obvodu dávno zrušeného okr. soudu v Nuslích, Vršovicích, na Smíchově, v Karlíně či jinde. Netřeba zdůrazňovati, v jakém duševním rozpoložení nalézá se občan, který sám si chce v tomto labyrintu lustruoti, než hledanou vložku podaří se mu konečně s mnohými námahami najíti.

Presidiu obchodního soudu k laskavému povšimnutí. V rejstříku obchodního soudu v Praze jsou vedeny rejstříky společenstev naprosto nepřehledným způsobem. Je totiž velkým uměním a více méně náhodou najíti vůbec značku, pod níž hledané společenstvo je v rejstříku společenstev (asi 30 velkých foliantů) zapísáno, neboť příslušné indexy jsou jednak naprosto nepřehledné a nesystematické, jednak místy tak nečitelné a roztrhané (místy kusy listů vůbec chybí!), resp. lepenkou přelepované, všeobecně pak tak špinavé, že text nelze vůbec luštiti. Místo jednoho, abecedně sestaveného indexu, jsou tam t ř i roztrhané seznamy, jichž nápisy, více nečitelné než čitelné, zní: »Seznam společenstev se sídlem v Praze VIII. až XIX. a okolních venkovských obcí«, další je »Seznam společenstev se sídlem v Praze«, konečně »Seznam společenstev se sídlem . . .« (další je v nápisu úplně nečitelné, za to objevil se tam přelepený nápis »in Prag«!).

Uvnitř těchto seznamů jsou zcela nepřehledně vleповány další lístky ke konci; hledati tedy značku nějakého společenstva je namáhavá práce, a nebýti rady a pomoci přítomných úředníků, byla by snad orientace vůbec nemožná. Bylo by tudíž na čase — když Velká Praha je skutkem víc než deset let — dáti co nejrychleji poříditi řádné, čisté a spolhlivé indexy společenstev.

Jak telefonovati od soudu? Ač je v Praze několik set veřejných telefonních automatů, je neuvěřitelné, že jsou v Praze soudy, jež dosud nemají telefonu pro strany. Jsou to: vrchní soud, okr. soud civilní Praha-Sever, Praha-Západ a okresní soud obchodní(!); tento soud sice je spojen s krajským soudem obchodním, jenž sám má jediný telefonní automat (ovšem bez světla), který potřebám stran tohoto soudu ovšem vůbec nestačí. Krajský soud civilní má dva automaty, a tu ještě je výhodou, že třetí je po ruce v přilehlém soudu exekčním. Je to snad notorické, že